KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.5.2020 r.
COM(2020) 443 final

2018/0166 (APP)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1 Ambitny i innowacyjny budżet UE na rzecz odbudowy Europy

UE podjęła szybkie działania w celu zapewnienia skoordynowanej i zdecydowanej zbiorowej reakcji na społeczne i ekonomiczne skutki kryzysu, w granicach wyznaczonych przez obecne wieloletnie ramy finansowe obejmujące okres do 2020 r. Reakcja ta stanowi uzupełnienie gospodarczych i finansowych działań dyskrecjonalnych podejmowanych przez państwa członkowskie.

Pandemia koronawirusa dotknęła każdego zakątka Europy i całego świata. Skala jej społeczno-ekonomicznych skutków jest nadzwyczaj niepewna. Już na obecnym etapie wiadomo, że stanowi ona bezprecedensowe i bardzo poważne wyzwanie dla systemów finansowych i gospodarczych państw członkowskich. W prognozie Komisji z wiosny 2020 r.[1] zakłada się, że w 2020 r. gospodarka strefy euro skurczy się o rekordowe 7,75 %, a gospodarka UE – o 7,5 %. Prognozy wzrostu dla UE i strefy euro zostały skorygowane w dół o około dziewięć punktów procentowych w porównaniu z prognozą gospodarczą z jesieni 2019 r. Wstrząs dla gospodarki UE jest o tyle symetryczny, że pandemia dotknęła wszystkie państwa członkowskie, lecz spowolnienie gospodarcze w 2020 r. będzie znacznie się różnić. Na wiosenną prognozę rzutują większe niż zazwyczaj niepewność i ryzyko z uwagi na założenia dotyczące rozwoju pandemii koronawirusa i powiązanych środków powstrzymujących rozprzestrzenianie się. Ten ogólny obraz znajduje również potwierdzenie w dogłębnej ocenie potrzeb[2].

Aby Unia mogła wyjść silniejsza z tego kryzysu o bezprecedensowej skali i powszechności, jej odpowiedź musi być szybka, ambitna i skoordynowana. Zakres wyzwań i wzajemne powiązania między gospodarkami Europy oznaczają, że żadne państwo członkowskie nie poradzi sobie z tą sytuacją samo. Dlatego też w centrum europejskiego planu odbudowy musi znaleźć się silny i zmodernizowany budżet UE.

W swoim komunikacie zatytułowanym „Budżet UE napędza plan odbudowy Europy”[3] Komisja nakreśliła kompleksowy plan odbudowy Europy, zakorzeniony w solidarności i inspirowany wspólnymi zasadami i wartościami Unii. Głównym narzędziem będzie długoterminowy budżet UE, wzmocniony finansowaniem na rzecz Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy zatwierdzonym na podstawie decyzji w sprawie zasobów własnych[4].

Łącznie wnioski te umożliwią wykorzystanie pełnej mocy budżetu UE w celu uruchomienia inwestycji oraz skoncentrowania wsparcia finansowego i inwestycji w najbardziej istotnych pierwszych latach odbudowy, co pozwoli utorować drogę do sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji w kierunku ekologicznej i cyfrowej przyszłości, zapewni wsparcie strategicznej autonomii Unii w dłuższej perspektywie oraz uodporni Unię na wstrząsy w przyszłości.

---

1 Wstawić odniesienie.

2 SWD(2020) 98.

3 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budżet UE napędza plan odbudowy Europy”, COM(2020) 442, 27 maja 2020 r.

4 COM(2020) 445 – Zmieniony wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej.

Proponowany Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy („Europejski Instrument na rzecz Odbudowy”)[5] jest mechanizmem nadzwyczajnym w sytuacjach wyjątkowych, służącym wdrożeniu środków na odbudowę i zwiększenie odporności. W tym celu instrument ukierunkowuje finansowanie na kluczowe programy unijne w ograniczonym okresie czasu; ponadto koncentruje się on na pilnych potrzebach inwestycyjnych wynikających z kryzysu. Będzie silnym wyrazem solidarności, która łączy Unię. Instrument ten będzie tymczasowy, ukierunkowany, a jego siła oddziaływania będzie współmierna do istniejących wyzwań. Zasoby, oparte na tymczasowym i wyjątkowym upoważnieniu do zaciągania pożyczek na mocy decyzji w sprawie zasobów własnych, zostaną zapewnione dzięki pożyczkom na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych. Pożyczone środki będą stanowić dodatek do środków zatwierdzonych w budżecie Unii, a zatem znajdą się poza pułapami wydatków wieloletnich ram finansowych. Zostanie to wyraźnie wykazane w budżecie, aby odzwierciedlić ich tymczasowy i wyjątkowy charakter oraz zapewnić pełną przejrzystość.

Podstawy wniosków Komisji dotyczących nowoczesnego i elastycznego długoterminowego budżetu ściśle ukierunkowanego na priorytety Unii są nadal w pełni aktualne. Komisja popiera te wnioski, które należy teraz wzmocnić i dostosować, aby napędzić odbudowę Europy, dzięki nowym specjalnym instrumentom i ulepszeniu programów o zasadniczym znaczeniu dla odbudowy.

Sprawna realizacja działań w zakresie decyzji w sprawie zasobów własnych, Europejski Instrument na rzecz Odbudowy oraz nowe długoterminowe ramy są konieczne. Porozumienie w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia podmiotom gospodarczym, regionom, MŚP, rolnikom, naukowcom i innym beneficjentom funduszy UE bodźca finansowego i zaufania niezbędnych do wspierania inwestycji długoterminowych. Oparcie się na już osiągniętych w Parlamencie Europejskim i Radzie znacznych postępach stworzy najlepsze możliwe warunki do wypracowania porozumienia w odpowiednim terminie.

Ponadto skutki gospodarcze pandemii koronawirusa podkreślają znaczenie, jakie ma zapewnienie Unii odpowiedniej przestrzeni fiskalnej w przypadku wstrząsów gospodarczych prowadzących do gwałtownego i znacznego spadku dochodu narodowego brutto. Aby zachować wystarczający margines zgodnie z pułapami uwzględnionymi w decyzji w sprawie zasobów własnych, umożliwiający Unii pokrycie wszystkich zobowiązań finansowych i zobowiązań warunkowych, których termin zapadalności przypada w danym roku, nawet w przypadku najbardziej niekorzystnego rozwoju sytuacji gospodarczej, Komisja proponuje również podwyższenie na stałe pułapów zobowiązań i płatności zawartych w decyzji w sprawie zasobów własnych, do poziomów odpowiednio 1,46 % i 1,40 % dochodu narodowego brutto UE. Ponadto dodatkowe wyjątkowe i tymczasowe zwiększenie pułapów w decyzji w sprawie zasobów własnych jest konieczne, aby umożliwić zaciąganie pożyczek w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy.

1.2. Niezbędne zmiany w projekcie rozporządzenia w sprawie WRF i w projekcie porozumienia międzyinstytucjonalnego

Aby w kompleksowym pakiecie na rzez odbudowy uwzględnione zostały nowe instrumenty i programy ukierunkowane na najpilniejsze potrzeby w zakresie odbudowy, znaczne usprawnienie innych programów mających kluczowe znaczenie dla zapewnienia odpowiedniej reakcji oraz większa elastyczność, konieczne jest wzmocnienie i dostosowanie wniosków Komisji z maja 2018 r. dotyczących wieloletnich ram na lata 2021–2027.

[5] COM(2020) 441 – Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie pandemii COVID-19.

Pułapy wydatków w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 określone w załączniku do wniosku Komisji dotyczącego projektu rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027[6] muszą zostać dostosowane, aby uwzględnić postępy poczynione w toku negocjacji, zapewnić finansowanie nowych inicjatyw, wzmocnionych priorytetów, które wysunęły się na pierwszy plan w związku z obecnym kryzysem, oraz wspólnych wyzwań, które ostatnio nasiliły się w terenie[7].

Jeżeli chodzi o zaciąganie pożyczek objętych planem odbudowy, zatwierdzone na mocy decyzji w sprawie zasobów własnych i przeprowadzane w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy, środki niezbędne do pokrycia potencjalnych płatności kuponowych w latach 2021–2027 są zgodne z wnioskiem Komisji w sprawie wieloletnich ram finansowych, a w szczególności z działem 2 „Spójność i wartości" (z wyłączeniem „Spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej"). W przyszłych wieloletnich ramach finansowych należy uwzględnić środki niezbędne do pokrycia płatności kuponowych i umorzeń w terminie zapadalności.

Dzięki tym ukierunkowanym dostosowaniom długoterminowe ramy finansowe Unii będą lepiej dopasowane do jej priorytetów i ambicji oraz do budowania odporności Unii i jej autonomii strategicznej w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Konieczne są także dostosowania projektu rozporządzenia w sprawie WRF oraz projektu Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami[8]. Dostosowania te zapewnią większą elastyczność we wdrażaniu, odzwierciedlając potrzebę uruchamiania nowych przepisów w sytuacjach nadzwyczajnych. Umożliwią one również uwzględnienie innowacji, takich jak Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, i zapewnią przejrzyste informacje ze strony władzy budżetowej na temat wdrażania Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy.

Komisja dostosowuje również swoje wnioski dotyczące przyszłych programów w dziedzinie polityki spójności, aby m.in. umożliwić silniejsze wsparcie inwestycji związanych z kryzysem, zapewnić większą elastyczność transferów między funduszami i kategoriami regionów oraz wprowadzić nowe przepisy, które będą uruchamiane w sytuacjach nadzwyczajnych. Aby zapewnić państwom członkowskim i regionom najbardziej potrzebującym odpowiednie wsparcie, zmienione wnioski Komisji obejmą również **przegląd krajowych przydziałów środków w ramach polityki spójności**, przy uwzględnieniu najnowszych dostępnych statystyk, z dostosowaniem jedynie w górę do zwiększonego całkowitego poziomu 10 mld EUR (w cenach z 2018 r.). Będzie to wymagało odpowiednich dostosowań pułapów wydatków WRF w latach 2025–2027.

Doświadczenia ostatnich tygodni pokazały, że w przypadku nagłego i rozległego kryzysu, takiego jak pandemia COVID-19, Unię wzywa się do podjęcia działań w ciągu kilku dni. Musi ona zapewnić szybkie, elastyczne i bezpośrednie wsparcie w oparciu o zasadę solidarności, aby stawić czoła poważnym skutkom epidemii dla zdrowia publicznego w Unii,

---

6 Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027, COM(2018) 322 final/2, procedura 2018/0166 (APP).

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budżet UE napędza plan odbudowy Europy", COM(2020) 442, 27 maja 2020 r.

8 Wniosek dotyczący Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, COM/2018/323 final z dnia 2 maja 2018 r., procedura 2018/2070(ACI).

a także wspierać wysiłki i zdolności państw członkowskich i regionów najbardziej dotkniętych epidemią.

Wydarzenia te świadczą ponadto o tym, że przepisy dotyczące **elastyczności**, a w szczególności instrumenty szczególne, są kluczowym i niezbędnym następstwem przewidywalności i stabilności zapewnianych dzięki wieloletnim ramom. Potwierdza to również, że struktura elastyczności zaproponowana przez Komisję w 2018 r. w odniesieniu do długoterminowego budżetu na lata 2021–2027 jest w pełni odpowiednia i uzasadniona.

W 2018 r. Komisja zaproponowała rozszerzenie zakresu rezerwy na pomoc nadzwyczajną, aby umożliwić jej uruchamianie w sytuacjach wyjątkowych na terenie Unii. Komisja proponuje zwiększenie maksymalnej rocznej kwoty dostępnej w ramach tego instrumentu, który zmienił nazwę na „**rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej**", do poziomu 3 mld EUR (w cenach z 2018 r.), tak aby w przypadku nieprzewidzianych wyzwań można było uruchomić środki nadzwyczajne na dużą skalę i stawić czoła tym wyzwaniom. Dzięki zwiększonej rezerwie możliwe będzie sprawne wzmacnianie działań UE, w miarę potrzeb, za pomocą instrumentów UE, które przewidują takie mechanizmy nadzwyczajne, jak na przykład instrument wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, ale także pomoc humanitarna, RescEU, Program w dziedzinie zdrowia, Program na rzecz jednolitego rynku (wraz z nadzwyczajnymi środkami weterynaryjnymi i fitosanitarnymi) lub Fundusz Azylu i Migracji.

W ramach działań podejmowanych w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 Parlament Europejski i Rada przyjęły w dniu 31 marca 2020 r. rozporządzenie (UE) 2020/461[9], które rozszerza zasięg **Funduszu Solidarności Unii Europejskiej**, aby poważny stan zagrożenia zdrowia publicznego objąć zakresem klęsk żywiołowych, w przypadku których fundusz może interweniować. Komisja proponuje zatem zwiększenie maksymalnej rocznej kwoty tego instrumentu szczególnego do 1 mld EUR (w cenach z 2018 r.).

Komisja proponuje ponadto zwiększenie maksymalnej rocznej kwoty dostępnej w ramach **Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji** do 386 mln EUR (w cenach z 2018 r.), proporcjonalnie do prawdopodobnego wzrostu liczby wniosków w związku z ekonomicznymi i społecznymi skutkami kryzysu związanego z COVID-19.

2. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Proponowane zmiany w motywach i artykułach wniosków Komisji z dnia 2 maja 2018 r. przedstawiono w załączonym zmienionym wniosku. Wszystkie pozostałe motywy i przepisy pozostają niezmienione w stosunku do pierwotnych wniosków Komisji COM(2018) 322 i COM(2018) 323.

W niniejszej sekcji uwzględniono również wyjaśnienia dotyczące zmian do projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego, który przedstawiono w dokumencie COM(2020) 444[10].

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 w celu zapewnienia pomocy finansowej państwom członkowskim i państwom prowadzącym negocjacje w sprawie przystąpienia do Unii znacząco dotkniętym w związku z poważnym stanem zagrożenia zdrowia publicznego, Dz.U. L 99 z 31.3.2020.

[10] Zmieniony wniosek dotyczący Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, COM(2020) 444.

2.1. Art. 2 i motyw 3 projektu rozporządzenia

W momencie opracowywania wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych w maju 2018 r. przegląd rozporządzenia finansowego był już przedmiotem porozumienia politycznego, jednak finalizacja tekstu i proces jego przyjęcia były nadal w toku. W związku z tym odniesienia do rozporządzenia finansowego i jego przepisów w rozporządzeniu w sprawie WRF zostały tymczasowo umieszczone w nawiasach kwadratowych.

Zmiany dotyczą jedynie dostosowania odniesień do rozporządzenia finansowego przyjętego w lipcu 2018 r.[11]

2.2. Art. 6 i motyw 8 projektu rozporządzenia

Zmiana przewiduje przegląd krajowych przydziałów środków w ramach polityki spójności, który odbędzie się w 2024 r., z uwzględnieniem najbardziej aktualnych dostępnych wówczas statystyk. Przegląd ten będzie przekładał się jedynie na dostosowania w górę, o maksymalnej łącznej kwocie 10 mld EUR (w cenach z 2018 r.). W wyniku tego przeglądu konieczne będzie odpowiednie dostosowanie pułapów wydatków przewidzianych w wieloletnich ramach finansowych na lata 2025–2027.

2.3. Art. 8 projektu rozporządzenia

W zmienionym artykule dodaje się Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji do programów objętych zarządzaniem dzielonym, w odniesieniu do których może zaistnieć potrzeba przeprogramowania środków na zobowiązania na 2021 r. i w odniesieniu do których należy zastosować w latach 2022–2025 odpowiednie dostosowanie pułapów wieloletnich ram finansowych.

2.4. Art. 9 projektu rozporządzenia

Zmiana przewiduje zwiększenie maksymalnej rocznej kwoty Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji do 386 mln EUR (w cenach z 2018 r.).

2.5. Art. 10 projektu rozporządzenia

Zmiana przewiduje zwiększenie maksymalnej rocznej kwoty Funduszu Solidarności Unii Europejskiej do 1 000 mln EUR (w cenach z 2018 r.).

2.6. Art. 11, art. 13 i motyw 7 projektu rozporządzenia, pkt 11 projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego

Zmiana odnosi się do zmiany nazwy instrumentu szczególnego na „rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej” oraz zwiększenia maksymalnej kwoty rocznej do 3 000 mln EUR (w cenach z 2018 r.).

2.7. Załącznik do projektu rozporządzenia

Tabelę zamieszczoną w załączniku do projektu rozporządzenia zastępuje się nową tabelą zamieszczoną w załączniku do niniejszego zmienionego wniosku.

---

[11] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018.

2.8. Pkt 15a projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego

Zmiana ta wprowadza do porozumienia międzyinstytucjonalnego nowy ustęp, na podstawie którego Komisja będzie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy. Przedmiotowe sprawozdanie będzie zawierać informacje na temat aktywów i zobowiązań wynikających z operacji zaciągania i udzielania pożyczek przeprowadzanych w ramach instrumentu, na temat łącznej wielkości wpływów przeznaczonych na programy unijne w poprzednim roku oraz na temat wkładu tych kwot w osiąganie celów odpowiednich programów.

2018/0166 (APP)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027

We wniosku Komisji COM(2018) 322 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się motyw 1a w brzmieniu:

„(1a) Wpływ gospodarczy kryzysu związanego z COVID-19 wymaga od Unii zapewnienia długoterminowych ram finansowych umożliwiających sprawiedliwą i sprzyjającą włączeniu społecznemu transformację ku zielonej i cyfrowej przyszłości, zapewniających wsparcie dla autonomii strategicznej Unii w dłuższej perspektywie oraz zwiększających jej odporność na wstrząsy w przyszłości.”;

2) motyw 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Jeżeli konieczne jest uruchomienie gwarancji udzielonych w ramach budżetu ogólnego Unii w odniesieniu do pomocy finansowej na rzecz państw członkowskich zatwierdzonej zgodnie z art. 220 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[12] (»rozporządzenie finansowe«), niezbędną kwotę należy uruchomić poza pułapami środków na zobowiązania i środków na płatności określonymi w WRF, przestrzegając jednocześnie pułapu zasobów własnych.”;

3) motyw 7 otrzymuje brzmienie:

„(7) Następujące instrumenty szczególne są niezbędne, by umożliwić Unii podejmowanie działań w określonych nieprzewidzianych okolicznościach lub aby umożliwić finansowanie jasno określonych wydatków, których nie można sfinansować w ramach pułapów dostępnych dla jednego działu lub kilku działów określonych w WRF, tak by zapewnić sprawny przebieg procedury budżetowej: Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej, łączny margines na zobowiązania (»rezerwa Unii«), instrument elastyczności i margines na nieprzewidziane wydatki. Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej nie ma na celu łagodzenia konsekwencji kryzysów związanych z rynkiem, które mają wpływ na produkcję lub dystrybucję rolną. Należy zatem wprowadzić szczegółowy przepis umożliwiający zapisanie w budżecie poza pułapami określonymi w WRF środków na zobowiązania i odpowiadających im środków na płatności, gdy konieczne będzie skorzystanie z instrumentów szczególnych.”;

4) w motywie 8 dodaje się zdanie w brzmieniu:

[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012. (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

„Ponadto, aby wszystkim państwom członkowskim zapewnić odpowiednie wsparcie w następstwie kryzysu związanego z COVID-19, należy przewidzieć jedynie dostosowywanie w górę.”;

5) art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli konieczne jest uruchomienie gwarancji w odniesieniu do pomocy finansowej na rzecz państw członkowskich zatwierdzonej zgodnie z art. 220 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 (»rozporządzenie finansowe«), niezbędną kwotę należy uruchomić poza pułapami określonymi w WRF.”;

6) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja dostosowuje w górę wspomnianą łączną kwotę przydzielonych środków, w każdym przypadku, w którym występuje łączna rozbieżność wynosząca ponad + 5 %.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Łączny wynik dostosowań, o których mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 10 mld EUR (w cenach z 2018 r.).”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 8*
Dostosowanie w następstwie nowych zasad lub programów w ramach zarządzania dzielonego

W przypadku przyjęcia po dniu 1 stycznia 2021 r. nowych zasad lub programów w ramach zarządzania dzielonego odnoszących się do funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, kwoty odpowiadające środkom przydzielonym, ale niewykorzystanym w 2021 r., przenosi się w równych częściach na lata 2022–2025, dostosowując odpowiednio stosowne pułapy WRF.”;

8) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, którego cele i zakres zostały określone w [rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXXX/XX[13]], nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 386 mln EUR (w cenach z 2018 r.).”;

9) art. 10 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Środki Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, którego cele i zakres zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2012/2002[14], nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 1 000 mln EUR (w cenach z 2018 r.).”;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

---

13 Dz.U. L […] z […], s. […].

14 Rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3).

„*Artykuł 11*
Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej

1. Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej może zostać wykorzystana, aby szybko zareagować na określone nadzwyczajne potrzeby na terenie Unii lub w państwach trzecich będące skutkiem zdarzeń, których nie można było przewidzieć w momencie uchwalania budżetu; w szczególności może być wykorzystana na działania w sytuacjach wyjątkowych i operacje w zakresie wsparcia w następstwie klęsk żywiołowych, katastrof spowodowanych przez człowieka, kryzysów humanitarnych, w przypadku zagrożeń na dużą skalę dla zdrowia publicznego, zagrożeń weterynaryjnych i fitosanitarnych, a także w sytuacjach szczególnej presji związanej z przepływami migracyjnymi na zewnętrznych granicach Unii, gdy okoliczności tego wymagają.

2. Roczną kwotę rezerwy ustala się na 3 000 mln EUR (w cenach z 2018 r.) i zgodnie z rozporządzeniem finansowym można ją wykorzystywać do roku n+1. Rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej zapisuje się w budżecie ogólnym Unii jako rezerwę. W pierwszej kolejności wykorzystuje się część rocznej kwoty wynikającą z roku poprzedniego. Ta część rocznej kwoty z roku n, która nie zostanie wykorzystana w roku n+1, wygasa.

W dniu 1 października każdego roku co najmniej jedna czwarta rocznej kwoty na rok n powinna pozostać dostępna na zaspokojenie potrzeb, które mogą powstać do końca roku.

Odpowiednio na operacje wewnętrzne i zewnętrzne można uruchomić nie więcej niż połowę kwoty dostępnej do dnia 30 września każdego roku.

Od dnia 1 października pozostała część dostępnej kwoty może zostać uruchomiona na operacje wewnętrzne lub zewnętrzne, aby zaspokoić potrzeby, które mogą powstać do końca roku.”;

11) art. 13 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) kwotę równoważną części rocznej kwoty przeznaczonej na rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej, która wygasła w poprzednim roku zgodnie z art. 11 ust. 2.”;

12) załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszego zmienionego wniosku.